

[Tyroll]

Det spørgsmål, jeg har rejst, er jo et spørgsmål om, hvorvidt den ankemulighed, som ministeren selv i tidligere besvarelse har sagt er til stede, skal være reel. Her er der tale om, at socialborgmesteren i København ved at erklære, at man fra et bestemt tidspunkt ikke længere vil give tilskud til den pågældende institution, pålægger den pågældende institution allerede nu at begynde en afvikling. Det bliver brugt som pression for at opnå en ændring af vedtægterne i institutionen, altså noget, som vi også har nogle klare svar på at man ikke kan stille som betingelse for indgåelse af driftsoverenskomst.

Jeg må altså nu konstatere, at ministeren ser igennem fingre med, at man rundt omkring i de enkelte kommuner anvender den slags pressionsmidler for at gennemtvinge ændringer, der ikke er baggrund for i den eksisterende bistandslov med cirkulærer. Det synes jeg i allerhøjeste grad er alarmerende, ligesom det er alarmerende, at ministeren tager så lemfældigt på, hvordan denne institution nu skal drives videre på et senere tidspunkt. Hun er altså indstillet på, at når blot det er sikret, at den drives videre i kommunal regie, så er det ligegyldigt, om vedtægter og bestemmelser i bistandsloven, som man ønsker overholdt her, er tilsidesat. Sagen er, at denne institution er nødt til at gå i gang med disse afviklingsaktiviteter på grund af de trusler, den er stillet over for.

Det er helt urimeligt efter venstresocialisternes mening, at det, der står i bistandsloven, skal tolkes på den måde. Derfor vil vi gerne have, at ministeren indskærper over for de enkelte kommuner, at man ikke kan påtvinge de enkelte institutioner at påbegynde en afvikling, før man har fået et klart svar fra ministeriets side om, hvordan det forholder sig med de forskellige krav, som er stillet op fra kommunen som betingelse for at indgå driftsoverenskomst. Så at sige alle andre steder er det, når der er tale om ankemuligheder, en sådan praksis, der er den afgørende. Den praksis, man følger, er, at der skal foreligge en afgørelse, og det undrer mig meget, at ministeren ser bort fra, at det er den mest rimelige praksis at følge.

Socialministeren (Eva Gredal):

Ja, når hr. Tyroll udtaler forbløffelse, så kan jeg udtale endnu større forbløffelse over,

at det er vigtigere med vedtægter end et til-sagn om, at børnene bliver passet og at de kan forblive i den samme institution.

Med hensyn til spørgsmålet om ankemuligheden, om ankeinstansen, og om, hvorvidt det skal have opsættende virkning, vil jeg godt sige, at der er en hel måned tilbage til den 1. april.

Hermed sluttede spørgsmålet.

15) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Maisted (FP):

»Finder ministeren, at statsskattedirektorets cirkulære nr. 516 er rimeligt, og er det i overensstemmelse med landbrugsministerens ønske om en styrkelse af den animalske produktion?«

(Spm. nr. 483).

Rettelse: Her indsættes det sp. 6962 anførte].

Maisted (FP):

Det her er endnu et eksempel på, hvor asocialt og uretfærdigt indkomstskatten virker. Jeg kunne godt tænke mig at spørge skatteministeren, om han er enig med de landmænd, der har udtalt følgende:

Det er en ganske uhørt situation, at mange tusinde landmænd, der udvider med en værdifuld animalsk produktion, skal straffes økonomisk ved, at man ændrer den praksis, som har været brugt og godkendt gennem en længere årrække. Det er uanstændigt og moralsk forkasteligt, at man på denne måde går flere år tilbage og ændrer i allerede godkendte selvangivelser. Det skaber mismod og vrede i store dele af befolkningen, og det vendes mod politikerne. Eksportproduktionen går betragteligt ned, og andre vil holde sig tilbage med en produktionsudvidelse.

Derfor har man altså i december på et landbomøde givet det råd til landmændene: Gå hjem og tæl køerne! Har I udvidet med for mange, så skær halsen over på dem inden nytår!

Det er jo fantastisk, at vi i dette land bliver regeret af nogle embedsmænd, der udsteder cirkulærer med tilbagevirkende kraft til 1973-1975, som ødelægger en del af dansk erhvervslivs produktion, som vi alle sammen